

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1966 r.

w sprawie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem (Dz. U. Nr 14, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla zróżnicowania stopnia dopuszczalnych stężeń w powietrzu atmosferycznym substancji, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem (Dz. U. Nr 14, poz. 87), ustala się następujące rodzaje obszarów:

- 1) obszary specjalnie chronione,
- 2) obszary chronione.

2. Obszar specjalnie chroniony obejmuje tereny uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej, parków narodowych oraz rezerwatów przyrody.

3. Obszar chroniony obejmuje pozostałe tereny kraju, z wyłączeniem terenów zajętych przez zakłady lub inne źródła zanieczyszczenia oraz terenów stref ochronnych.

§ 2. 1. Ustala się następujące dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu atmosferycznym w mg/m^3 :

- 1) dla obszarów specjalnie chronionych:

Lp.	Nazwa substancji	Średnie w ciągu doby	Jednorazowe w ciągu 20 minut
1	Dwutlenek siarki (SO_2)	0,075	0,25
2	Kwas siarkowy (H_2SO_4)	0,05	0,15
3	Tlenki azotu (w przeliczeniu na N_2O_5)	0,05	0,15
4	Siarkowodór (H_2S)	0,008	0,008
5	Tlenek węgla (CO)	0,5	3,0
6	Benzyna	0,75	2,5
7	Pył nietoksyczny o wielkości ziarn poniżej 20 mikronów	0,075	0,2

2) dla obszarów chronionych:

Lp.	Nazwa substancji	Średnie w ciągu doby	Jednorazowe w ciągu 20 minut
1	Dwutlenek siarki (SO_2)	0,35	0,9
2	Kwas siarkowy (H_2SO_4)	0,1	0,3
3	Tlenki azotu (w przeliczeniu na N_2O_5)	0,2	0,6
4	Siarkowodór (H_2S)	0,02	0,06
5	Dwusiarczek węgla (CS_2)	0,015	0,045
6	Pył nietoksyczny o wielkości ziarn poniżej 20 mikronów	0,2	0,6

2. Dopuszczalna ilość pyłu opadającego nie może przekraczać:

- 1) dla obszarów specjalnie chronionych — średnio 40 t/km² na rok (maksymalnie w ciągu miesiąca 6,5 t/km²),
- 2) dla obszarów chronionych — średnio 250 t/km² na rok.

§ 3. Dopuszczalne stężenia wylotów, wydalanych przez zakłady, określa dla danego zakładu właściwy wojewódzki (miejski dla miasta wyłączonego z województwa) państwowy inspektor sanitarny na podstawie wytycznych ustalonych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 4. 1. Od wielkości dopuszczalnych stężeń w powietrzu atmosferycznym substancji, określonych w § 2, mogą być stosowane na czas oznaczony odstępstwa w przypadkach:

- 1) trudności zainstalowania w zakładach odpowiednich urządzeń oczyszczających powietrze atmosferyczne ze względu na wyjątkowo wysokie koszty inwestycyjne, brak możliwości znalezienia producenta lub odpowiednich rozwiązań technicznych,
- 2) nadmiernego skupienia na danym obszarze zakładów, które mimo zastosowania odpowiednich urządzeń powodują przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym,
- 3) konieczności zlokalizowania na danym obszarze nowego zakładu, którego działalność pomimo zastosowania najsprawniejszych urządzeń do redukcji zanieczyszczeń spowoduje przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym; odstępstwo od do-

puszczalnych stężeń jest wówczas możliwe tylko pod warunkiem zmniejszenia zanieczyszczenia danego obszaru w ustalonym okresie w takim stopniu, aby łączne dopuszczalne do wydalenia przez nowy zakład i przez istniejące zakłady rodzaje i ilość substancji nie powodowały przekroczenia dopuszczalnych stężeń.

2. Szczegółowe warunki stosowania odstępstw od dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym oraz czas stosowania odstępstw określa dla poszczególnych zakładów właściwy wojewódzki (miejski dla miasta wyłączonego z województwa) państwowy inspektor sanitarny w porozumieniu z właściwym wojewódzkim organem do spraw ochrony powietrza.

§ 5. 1. Do czasu ustalenia dopuszczalnych stężeń substancji innych niż określone w § 2 ust. 1 Rada Ministrów może ustalić tymczasowo dopuszczalne stężenia tych substancji.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej ustali wybrane obszary, na których będą stosowane tymczasowe stężenia, określone w ust. 1.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*